

ПРОТОКОЛ

№ 185

гр. Варна, 30.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело № 20223000500459 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

Въззивникът СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ“ гр. София, редовно призован, не се явява представител.

Съдът докладва три молби от Сдружението, първата е от 25.11.2022г., с която Сдружението е поискало от съда на основание чл. 135а от ГПК да се допусне участието на процесуалния им представител в днешно съдебно заседание чрез видеоконференция, тъй като е посочено, че не са в състояние да се явят пред съда, поради служебната им ангажираност с подготовка за предстоящи съдебни заседания, насрочени на 02.12.2022 г. и 05.12.2022 г. Тази молба съдът е оставил без уважение, предвид липсата на предпоставките от хипотезата на чл.135а от ГПК.

С втора молба, постъпила в съда на 29.11.2022г., Сдружението чрез Адвокатското дружество представлявано от адв. Д. Д., е посочило, че поддържа въззивната си жалба и уточнението към нея, както и подадената частна жалба и оспорва подадените от ищците отговори. Изразени са подробни становища по аргументите на насрещната страна. Поддържат се и доказателствените искания като са възпроизведени отново съображенията изложени във въззивната жалба за тяхната основателност. Претендира се присъждане на направените в двете инстанции разноски, съобразно представени списъци. Към тази молба е представен списък на разноските за въззивната инстанция, заедно с доказателства за извършването им.

С нова молба от 30.11.2022г., всичките получени на електронната поща на съда, е посочено, че са били изпратени файлове с документи, като при извършена справка чрез електронния портал не са установили да е сканирано и документа за плащането на адвокатското възнаграждение, поради което повторно са изпратени фактура от 28.07.2022г. и извлечение от банковата сметка на адвокатското дружество от 01.08.2022 .

Въззивницата **М. В. В.**, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. А.Б., редовно преупълномощен от адв. П. К., с представено пълномощно от 29.11.2022 г., както и договор за правна помощ и съдействие.

Въззивникът **В. И. Г.**, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А.Б., редовно преупълномощен от адв. П. К., с представено пълномощно от 29.11.2022 г., както и договор за правна помощ и съдействие.

Въззивницата **Р. В. В.**, редовно призована, явява се лично, представлява се от адв. А.Б., редовно преупълномощен от адв. П. К., с представено пълномощно от 29.11.2022 г., както и договор за правна помощ и съдействие.

АДВ. Б.: Няма процесуални пречки, моля да дадете ход на делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА ВЪЗЗИВНИТЕ ЖАЛБИ, ЧАСТНАТА ЖАЛБА И ПОСТЪПИЛИТЕ ОТГОВОРИ

Производството по в.гр.д. № 459/2022 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по две въззивни жалби на всяка от страните срещу различни части от решение № 260046 от 26.05.2022 г., по т.д. № 1962/2019 г. по описа на Варненски окръжен съд, (изменено в частта на разностите с определение № 260435/09.08.2022 г.), както и по частна жалба срещу определение № 260435/09.08.2022 г. по т.д. № 1962/2019 г. по описа на Варненски окръжен съд по чл. 248 ГПК, както следва:

-По въззивна жалба на Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“, подадена чрез адв. С. А., против решението на окръжния съд (№ 260046 от 26.05.2022 г., по т.д. № 1962/2019 г.на ВОС) в ЧАСТТА, с която Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“, ЕИК 130764706, със седалище гр.София е **осъдено ДА ЗАПЛАТИ: - на М. В. В., В. И. Г., и Р. В. В.**, конституирани на основание чл.227 от ГПК вместо починалата в хода на производството ищца И. Г. П., при квоти по 1/3 за всеки от тях, **обезщетение за неимуществени вреди**, изразяващи се в болки и страдания, претърпени от ищцата И. П. вследствие

на причинените ѝ увреждания при ПТП на настъпило на 03.07.2015г. в Румъния, причинено от М. Й. Д. като водач на лек автомобил „Шкода Фелиция“, ДК № I-C-37509, в размер на **150 000 лв.** /сто и петдесет хиляди лева/, ведно със законната лихва върху главницата от 19.01.2019г. до окончателното изплащане на задължението; - на **М. В. В., В. И. Г. и Р. В. В.**, конституирани на основание чл.227 от ГПК вместо починалата в хода на производството ищца И.Г. П., при квоти по 1/3 за всеки от тях, **обезщетение за имуществени вреди**, изразяващи се в разходи, направени от ищцата И. П. вследствие на причинените ѝ увреждания при ПТП на настъпило на 03.07.2015г. в Румъния, причинено от М. Й. Д. като водач на лек автомобил „Шкода Фелиция“, ДК № I-C-37509, в размер на **9586,63 лв.** /девет хиляди петстотин осемдесет и шест лева и 63 ст./, ведно със законната лихва върху главницата от 19.01.2019г. до окончателното изплащане на задължението; - на адв. П. К. – САК с адрес гр.София, ул.“Лом“ №1, ап.9 сумата **4721 лв.** /четири хиляди седемстотин двадесет и един лева/, съобразно уважената част от предявените искове, на основание чл.38, ал.1 от ЗАДв.; - в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВОС, дължимите за производството държавни такси в общ размер **6383,44 лева** върху уважената част от исковете за неимуществени и имуществени вреди и **836,16 лв.**, представляващи авансирани от бюджета на съда депозити за изготвяне на експертизите, на основание чл.78, ал.6 ГПК.

Въззивникът е настоявал, че обжалваното решение е недопустимо (при липса на надлежно проведено рекламационно производство пред ответника по чл. 516, ал.1 от КЗ и задължителна процесуална предпоставка за предявяване на иска срещу НББАЗ; евентуално предвид забраната в чл. 515, ал.4, т.1 КЗ – при предявена претенция срещу представителя на чуждестранния застраховат в България и получен отговор в срока; при нередовна искова молба - непосочена от ответниците част от претендираната сума) евентуално - неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и поради необоснованост по изложени подробни съображения, като е молил за обезсилване и прекратяване на делото, евентуално – за отмяната му, за отхвърляне на исковете и за присъждане на сторените по делото разноски. Изложил е оплаквания за погрешен извод на окръжния съд за основателност на иска предвид, че по делото: - не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на компенсационния орган по чл. 515 КЗ респ. чл. 284 КЗ (отм.) и чл. 516 от КЗ, респ. 285 от КЗ (отм.) и конкретно, че: към датата на ПТП ищцата не е била лице, пребиваващо в България по см. на чл. 515 от КЗ, респ. чл. 284, ал.1 от КЗ (отм.) и чл.20-24 от Директива 2009/103/ ЕО и не е правоимащо лице спрямо българския компенсационен орган; чешкият

застраховател има представител за уреждане на претенции за обезщетение на процесните вреди в България, който не е бил надлежно сезиран с претенция за обезщетение, евентуално – дал е мотивиран отговор по чл. 22, абзац 1, б. „б“ от Директивата, на подадената до него молба от 04.05.2018 г.; налице е хипотезата на чл. 515, ал.4, т.1 пр.2 от КЗ, евентуално чл. 284 ал.4, т.1 пр.2 от КЗ (отм.); ищецът не изпълнил изискванията на чл. 516, ал. 1 КЗ и липсват предпоставки по чл. 516, ал.8 КЗ.; Настоявал е, че по делото са останали недоказани твърденията на ищцата относно настъпването на ПТП и мястото ѝ в автомобила – представляващо самостоятелно основание за отхвърляне на иска. Делото останало неизяснено от фактическа и правна страна, тъй като окръжният съд не събрал исканите доказателства от наказателното дело в Румъния и останало неизяснено дали делото е трансферирано в България; Съдът неправилно се позовал на българския закон за движение по пътищата при положение, че произшествието е станало в Румъния и следвало да се приложи румънското право. Окръжният съд при доказателствата, че ищцата е била без предпазен колан, неправилно отхвърлил възражението за съпричиняване на вредите; Съдът не издирил и не приложил чуждото материално право: – чешкото право по отношение на непозволеното увреждане, евентуално – румънското; -румънското право и по отношение на покритието на застраховката; -чешкият застрахователен закон - за процедурата за разглеждане и произнасяне по предявени претенции за обезщетение от застрахователя и неговия представител в България; - румънското право за движението по пътищата за поведението на водача; Навел е оплаквания, че съдът уважил иска при положение, че не са били доказани в пълния обем твърдяните вреди и връзката им с произшествието, както и размера на обезщетението съгласно приложимия чешки, евентуално румънски закон, както и не били взети предвид доказателствата и не били приспаднати от обезщетението за имуществените вреди получените от пострадалата суми за лична пенсия за инвалидност. Изразил е несъгласие с определената от съда начална дата на дължимост на законната лихва от 19.01.2019 г. предвид липсата на забава на НББАЗ. Съдът неправилно не уважил и възражението за погасяване на исковете по давност или преклузия по приложимия чешки, евентуално-румънски закон.

Позовано на допуснати от първата инстанция процесуални нарушения и съгл. чл. 266, ал.3 ГПК е заявил искания за допускане на доказателства: - за изпращане на нова съдебна поръчка до Чехия по Регл. (ЕС) 2020/1783 за установяване на начален и краен момент на регистрираните в Чешката република адреси на И. П. и на М. Д. с оглед изясняване на обичайното пребиваване на лицата – искане отказано от съда в о.с.з 20.04.2022 г.; - за изпращане на нова съдебна поръчка до съда в Костеци, Р.Румъния по Регл.

(ЕС) 2020/1783 с посочване във формуляр А, т. 11.1 на изисканите документи от наказателното дело № 959/P/2015 по описа на прокуратурата при Окръжен съд Костеши: протокол за оглед на местопроизшествие, протоколи за разпит на свидетели, съдебно-автотехническа експертиза, скици на местопроизшествието, фотоалбум, протокол за оглед на превозното средство, документ за регистрация на автомобила, застрахователна полица и свидетелство за управление на водача, както и окончателен съдебен или прокурорски акт, ако такъв има постановен – искане отказано от съда в о.с.з. 20.04.2022 г.; - да бъде изпратено ново запитване до Върховна касационна прокуратура дали при тях след 19.07.2021 г. е постъпило предвижданото за прехвърляне в България наказателно дело № 959/P/2015 на прокуратурата към Съдилище Костеши, водено срещу М. Й. Д. за причинена на И. Г. П. телесна повреда при ПТП, настъпило в Румъния на 03.07.2015 г. и ако е постъпило под кой номер е заведено в България, на кой компетентен орган е разпределено и възложено и какъв е неговия предмет, страни, етап и резултат до момента – искане оставено от окръжния съд без уважение в последното съдебно заседание; - евентуално ако делото е в България документите посочени по –горе да се изискат от съответната българска прокуратура, като се издаде и удостоверение за запознаване с преписката по наказателното производство и за снабдяване с материали и документи от него; - за допускане на повторна комплексна медико-автотехническа експертиза по всички поставени въпроси, след събиране на доказателствата по предходните две точки; - на осн. чл. 43, ал.1 и чл.44 от КМЧП да бъде установено съдържанието на чешкото и румънското право по посочените в искането въпроси и към посочените дати, съответно 03.07.2015 г., както и чешкото право в ред. в периода 04.05.2018 г. – 31.12.2018 г.

М. В. В., В. И. Г. и Р. В. В., чрез адв. П. К. са подали писмен отговор, с който са оспорили въззивната жалба и по съображения за неоснователност на всяко от оплакванията и за допустимостта и правилността на решението на окръжния съд в обжалваната от другата страна част, са молили за потвърждаването му в същата част и за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т.2 ЗА. Противопоставили са се на исканията по доказателствата, но в случай на допускането им са молили за предоставяне на срок за становище и искания.

-По въззивна жалба на М. В. В., В. И. Г. и Р. В. В., подадена чрез адв. П.К., срещу решението на окръжния съд (№ 260046 от 26.05.2022 г., по т.д. № 1962/2019 г.на ВОС) В ЧАСТТА , с която са отхвърлени исковете им срещу Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени от ищцата И. П. вследствие

на причинените ѝ увреждания при ПТП настъпило на 03.07.2015г. в Румъния, причинено от М. Й. Д. като водач на лек автомобил „Шкода Фелиция“, ДК № I-C-37509, **ЗА ГОРНИЦАТА НАД сумата от 150 000 лв. до 500 000 лв., претендиран като частичен от 1 000 000 лв., ведно със законната лихва от датата на произшествието (03.07.2015 г.) до изплащане на задължението, на осн. чл.284 КЗ /отм./ и чл.45 и 86 ЗЗД.**

Въззивниците – ищци са настоявали за неправилност на решението на окръжния съд в обжалваната отхвърлителна част, поради противоречието му със закона и необоснованост, като са молили за отмяната му в същата част и за уважаване на иска в претендирания размер от 500 000 лв.- частичен иск от 1 000 000 лв., ведно със законните лихви от датата на увреждането 03.07.2015 г. до окончателното му изплащане, както и за определяне на адвокатско възнаграждение за адв. К. по чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА с начислен ДДС. Навели са оплаквания за занижаване размера на обезщетението, определянето му в разрез с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и неотчитане от съда на всички обективно съществуващи факти за вида на уврежданията, продължителността на възстановяването, неудобствата и ограниченията, влошеното качество на живот, възрастта на пострадалата, отражението върху психиката ѝ, инвалидизирането ѝ на 100%, необратимостта на уврежданията, както и несъобразяване от съда на лимита на застрахователните обезщетения и съдебната практика в подобни случаи.

Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“, чрез адв. Д. Д., е подал писмен отговор на въззивната жалба, с който е оспорил същата и по съображения за неоснователност на оплакванията и за недопустимост на решението, евентуално за правилността на обжалваната отхвърлителна част от решението, е молил за оставянето ѝ без уважение и за обезсилване като недопустимо на решението на окръжния съд в отхвърлителната част, евентуално за потвърждаването му в същата част.

-По частна жалба на „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“, подадена чрез адв. Д.Д., против определение № 260435/09.08.2022 г. по т.д. № 1962/2019 г. по описа на Варненски окръжен съд, В ЧАСТТА, с която е отхвърлена молбата му за изменение/допълване на решение (№ 260046 от 26.05.2022 г., по т.д. № 1962/2019 г.на ВОС) в частта на разноските над сумата от 11 166,49 лв. до 11 826,19 лв., представляващи разноски в производството дължими от насрещната страна съобразно отхвърлената част от предявените искове. По съображения за неправилност – незаконосъобразност (с оглед приетото от съда, че не се дължат от насрещната страна пътните разноски на адвоката като разноски в производството), е молил за отмяна на определението в посочената част и за присъждане допълнително на сумата от 659,70 лв.

Молил е за присъждане на разноски за държавна такса по частното производство.

Лицата на насрещната страна М. В. В., В. И. Г. и Р. В. В., чрез адв. П.К., са подали писмен отговор на частната жалба, с която са оспорили същата и по съображения за неоснователността ѝ, подкрепени с цитирана съдебна практика (по въпроса, че не съставляват съдебни разноски пътните разходи на адвоката), са молили за отхвърлянето ѝ.

Решението на окръжния съд не е обжалвано в частта на отхвърлянето на претенцията за заплащане на законна лихва върху обезщетението за имуществени вреди от 9586,63 лв. от датата на произшествието до 19.01.2019г., както и за отхвърляне на претенцията за законни лихви върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди от 100 000 лв. за периода от датата на произшествието до 19.01.2019 г.

Съдът, с определението си от разпоредително заседание се е произнесъл по доказателствените искания, като е оставил без уважение всички искания на въззивника Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“ по доказателствата.

АДВ.Б.: Правилно съдът не е уважил искането за видеоконферентна връзка, ГПК е категоричен в тази насока. Ако биха се събирали доказателства, примерно разпит на свидетел и т.н. - да, но за това, че адвокатът не можел да се яви – процесуален представител.

По подновените искания за уважаване на доказателствени искания, абсолютно неоснователни. Има произнасяне както на първа инстанция, така и на Вашия съдебен състав с определението по доклада на делото, считам, че не следва да се уважават, неоснователни са исканията и ще моля за ход по същество.

Поддържам нашата въззивна жалба, отговора на въззивната жалба и всички останали молби по частните жалби. Оспорвам съответно въззивната жалба на ответника като неоснователна.

Съдът намира, че не са налице обстоятелства или допълнителни аргументи, които да обосноват промяна в съображенията, по които съдът е оставил без уважение доказателствените искания на въззивника Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“ гр. София, поради което препращайки към мотивите на определението си от разпоредително заседание от 03.11.2022 г.,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение доказателствените искания на Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“

формулирани във въззивната им жалба.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

АДВ.Б.: Нямаме искания за събиране на нови доказателствата. По отношение на разноските с въззивната жалба сме заявили искане на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв. Възразявам срещу размера на адвокатското възнаграждение на насрещната страна. Следва от една страна възнаграждението да е недължимо, а от друга страна е прекомерно, като поддържам естествено втората хипотеза, считам, че е абсолютно завишено адвокатското възнаграждение на ответника и като такова следва да бъде намалено.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и приобщава към доказателствен материал представените списък на разноските и доказателства за извършването им от Сдружението, както и договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че същото се осъществява за ищците в първоинстанционното производство безплатно.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна и дава ход на

УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ.Б.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите претендираните искове така както сме заявили с въззивната жалба, ведно със законната лихва както сме посочили от датата на непозволеното увреждане до окончателно присъждане на сумите, а именно тази дата е 03.07.2015 г. Вие сте безспорно много добре запознати с хода в първоинстанционното производство, затова няма да се спирам, но два са акцентите, които считам, че са абсолютно релевантни и имат значение при определяне размера на обезщетение, тъй като съпричиняване от една страна не е доказано, не е прието и такова от първоинстанционния съд и безспорно с изслушаните експертизите такова не се установи в самото производство. В случая това, което касае ищците е размера на обезщетението, което следва да се присъди. И не напразно сме обърнали внимание от една страна на изключително тежките увреждания, не както първоинстанционният съд е приел, че се касае за средни телесни повреди по смисъла на наказателния закон, а има и тежки телесни повреди, които са безспорно установени и смея да твърдя, че дори леталния изход е във връзка с тези увреждания, причинени при процесното ПТП на пострадалата. Това бе заявено и от част от вещите лица в разпита им пред първата инстанция, където лично аз се явявах в съдебно заседание, че по-скоро могат да се получат усложнения, които биха довели до летален изход, отколкото значително подобрене на състоянието. Изключително тежки, многобройни, до края на живота си с чужда помощ, това е основният

критерий, който би следвало да има значение. Безспорно имат значение социално-икономическите условия в страната, но те са също от законодателя така посочени, че те са един критерий, който не е обаче основен, защото паралел между социално-икономическите условия се поставя и с лимита на отговорност и съдилищата, такава е и практиката, следва да имат предвид в съвкупност и двата критерия, когато определят размера на това обезщетение. Лимитът на отговорност към процесното събитие е 10 000 000 лв. така, че претендираните 500 000 лв. съвсем не са завишени и считам, че реално следва да бъдат и могат да бъдат присъдени. Поради тази причина в тази насока ще моля да бъде и Вашият съдебен акт. Както заявих поддържам възражение за прекомерност на списъка на разноски по чл.80 от ГПК, представен от ответната страна. Моля да присъдите адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв., ведно с начислен ДДС, тъй като адв. К. е регистрирана по ЗДДС.

Съдът счете делото за изяснено от правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____